

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Quisnam est verus sensus verborum absolutionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

12 TRACTATUS VI.

Quest. 3. Quænam est materia remota Sacramenti Pœnitentiæ ?

Resp. Omnia peccatorum genera, siue mortalium, siue venialium, quæ commisit homo post Baptismum, quamvis aliàs debitè confessus fuerit; hoc tamen discrimine, quod sola peccata mortalia sunt materia necessaria huius Sacramenti; quia scilicet non possunt remitti, nisi per susceptionem huius Sacramenti, vel in re, vel saltem in voto: at peccata venialia, quæ non excludunt à gratia Dei, aut mortalia, quæ quis ritè confessus est, sunt materia sufficiens, hoc est, ut ait Concilium Tridentinum: *Peccata venialia quibus à gratia Dei non excludimur, & in qua frequentius labimur, quanquam rectè & utiliter citraque omnem præsumptionem in confessione dicantur, quod piorum hominum usus demonstrat: taceri tamen citra culpam, multisque aliis remediis expiari possunt.*

Sess. 14. De
Pœnit. cap.
14

Quest. 4. Quænam sunt verba formæ Sacramenti Pœnitentiæ ?

Resp. Concilium Tridentinum post Decretum Eugenii Papæ I V. ait: hæc esse verba formæ: *Ego te absolvo, &c.* Quia exprimunt effectum quem hoc Sacramentum operatur, qui est remissio peccatorum: Cæteræ preces, quæ præmittuntur, aut subsequuntur, institutione sunt ab Ecclesia, & quamvis non sint de essentia huius Sacramenti, omitti tamen de facili non debent.

Quest. 5. Quisnam est verus sensus verborum absolutionis ?

Resp. Sensus horum verborum non est, quod absolutio sit simplex declaratio remissionis peccatorum; sed quod ea effectivè remittat. Quod quidem probatur ex Concilio Tridentino his verbis: *Si quis dixerit absolu-*

Sess. 14. Can.
23

De Sacramento Pœnit. Cap. III. 13
tionem Sacramentalem Sacerdotis esse nudum
Ministerium pronuntiandi & declarandi re-
missa esse peccata confitenti, Anathema sit.

Rationem affert Divus Thomas, dum ait:
Sacramenta nova Legis non solum signifi- S. Tho. 3. Pe
cant: sed etiam faciunt quod significant: q. 84. art. 3.
unde sicut Sacerdos baptizando aliquem, ad 5.
ostendit hominem interiùs ablutum per verba
& facta, & non solum significativè, sed
effectivè; ita etiam cum dicit: Ego te absol-
vo, ostendit hominem absolutum, non solum
significativè, sed etiam effectivè.

Quæst. 6. Quomodo responderi potest his
verbis quæ habentur Marci, cap. 2. v. 7.
Quis potest dimittere peccata nisi solus Deus?
Ex quibus videtur, sensum verborum absolu-
tionis non esse, quod Sacerdos effectivè pec-
cata remittat?

Resp. Respondeo ex Divo Thoma: Dicen- S. Tho. 3. Pe
dum quod solus Deus per authoritatem, & à q. 84. art. 3.
peccato absolvit, & peccatum remittit: Sa- ad 3.
cerdotes tamen utrumque faciunt per Ministe-
rium; in quantum scilicet verba Sacerdotis
in hoc Sacramento instrumentaliter operantur
in virtute divina, sicut etiam in aliis Sacra-
mentis.

Quod idem S. Doctor, fortiùs etiam ex-
plicat Opusculo 22. cap. 1. ubi hæc habet:
Dixit Dominus Petro, Matth. 16. Quodcum-
que solveris super terram, erit solutum & in
coelis. Quod ad usum Clavium pertinere osten-
ditur; nam promiserat: Et tibi dabo Claves
Regni Cœlorum. Et post quasi usum Clavium
exponens dicit: Et quodcumque solveris. Pa-
tet ergo ex dictis Salvatoris, quod habens
Claves absolvit. Prasumptuosum est ergo, ne
dicam erroneum, ut Sacerdos dicere non pos-
sit, ego te absolvo, quem Dominus absolvens